“శారదా!” పిలిచాడు మోహన్రావ్.

శారద వంటింటిలో నుండి బయటికొచ్చింది.

“ఇలారా శారదా! ఇక్కడ కూర్చో -” అన్నాడతను తాపీగా.

శారద ఆశ్చర్యపోయింది. అతనలా సౌమ్యంగా, ప్రేమగా పిలిచి యుగాలయిపోయింది. పెళ్ళయిన కొత్తలో కొద్ది రోజులు - ఆ ఆప్యాయతను అనుభవించిందేమో! అంతే! ఆ తరువాత అతనిని తాగుడు మార్చేసింది, తన జీవితాన్ని నరకం చేసేసింది.

“కూర్చో శారదా!”

శారద అతని ప్రక్కనే కూర్చుంది.

“ఎన్నో రోజులుగా నిన్ను చాలా బాధ పెడుతున్నాను శారదా! అదంతా నా మనసుకి, నాకు తెలుస్తూనే వుంటుంది. ఎప్పటికప్పుడు నా ప్రవర్తనకు నీకు క్షమార్పణ చెప్పుకోవాలనుకుంటాను. కానీ మళ్ళీ ఒక చుక్క పడితే చాలు! రాక్షసత్వం ఆవహించేస్తుంది.” బాధగా అన్నాడతను.

శారద ఆశ్చర్యపోయింది.

“పోనీలెండి! మీరు చేస్తున్నది తప్పని మీ మనసులోనయినా అనిపిస్తే చాలు! నేనీ బాధలను చిరునవ్వుతో సహిస్తాను.”

“శారదా! భార్యకూ, ప్రాణ స్నేహితుడనుకున్న వాడికీ తేడా ఏమిటో ఇప్పుడు తెలిసింది నాకు. ఇన్ని హింసలు పెడుతున్నందుకు - భార్య తల్చుకుంటే - ఇంత విషం పెట్టి భర్త పీడ వదిలించుకోవచ్చు. కానీ ఏ భార్యా అందుకు పాల్పడదు. కానీ నా తాగుడు అలవాటుని ఆసరాగా తీసుకుని నా ప్రాణ స్నేహితుడు నరసింహం ఏం చేశాడో చూశావా? నాకు విషప్రయోగం చేశాడు.”

శారద ఉలిక్కిపడింది.

“ఏం జరిగిందండీ?” గాభరాగా అడిగింది.

“వ్యాపారం గొడవ నేనే మాత్రం పట్టించుకోకుండా అంతా అతని మీదే వదిలినందుకు - కుట్ర పన్ని నష్టం చూపిస్తున్నాడు.”

శారద ఆందోళనగా చూసిందతని వేపు.

“అంటే......”

“అంటే - నరసింహం లెక్కలు నమ్మితే మనం కట్టు బట్టలతో మిగులుతాం! కానీ నేనెంత తాగుబోతునయినా నాకు వ్యాపారమంటే ఏమిటో తెలుసు. నష్టం ఎప్పుడొస్తుందో, లాభం ఎప్పుడు వస్తుందో తెలుసు. అందుకే ఇవాళ నరసింహాన్ని మనింటికి రమ్మని పిలిచాను. ఇవాళ రాత్రి అతని వ్యవహారం తేల్చేస్తాను. అలాంటి మోసాలు, దొంగ లెక్కలు శంకర్రావు దగ్గర పనిచేయువని హెచ్చరిస్తాను. ఇదంతా నీకెందుకు చెపుతున్నానంటే - తెల్లారేసరికి మనం ఏ పరిస్థితికి దిగజారినా నువ్వు భయపడకూడదు.”

"నాకు దరిద్రమంటే భయం లేదండీ! మీరు సవ్యంగా ఉంటే ఆనందంగా భరిస్తాను."

"ఇవాళ నా తాగుడికి ఆఖరి రోజు శారదా! రేపట్నుంచీ కొత్త జీవితం ప్రారంభిస్తాను. నరసింహంతో తెగతెంపులు చేసుకుని మనం సొంత బిజినెస్ ప్రారంభిద్దాం......"

రాత్రి ఎనిమిదింటికి వచ్చాడు నరసింహం.

అర్థరాత్రి పన్నెండింటి వరకూ ఇద్దరికీ గట్టిగా వాదోపవాదాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయ్, సమయం గడుస్తున్నకొద్దీ శారదకు ఆందోళన పెరిగిపోతోంది. తాగిన మైకంలో ఎవరెలా ప్రవర్తిస్తారో అన్న భయం! కేకలు తారస్థాయి చేరుకునేసరికి ఇంక ఉండ బట్టలేక హరికృష్ణను నిద్ర లేపిందామె.

కళ్ళు నులుముకుంటూ లేచి కూర్చున్నాడు హరికృష్ణ "ఏమిటమ్మా?"

"హరీ! ఓసారి మీ నాన్నగారి గదిలోకెళ్ళి, మంచినీళ్ళు కావాలేమో అడిగి రారా!"

నిద్ర మత్తులోనే తండ్రి గదిలోకెళ్ళాడు హరికృష్ణ. అప్పుడే గదిలో శబ్దాలు మారినయ్. ఇద్దరూ పెనుగులాడుతున్నట్లు తెలిసిపోతోంది.

ఆత్రుతగా తనూ పరుగెత్తి గది గడప దగ్గర ఆగి లోపలకు చూసింది. సరిగ్గా అప్పుడే నరసింహం చేతిలోని రూళ్ళకర్ర బలంగా మోహన్రావ్ నెత్తిన పడింది. రక్తం చివ్వున చిమ్మి నరసింహం బట్టల మీద పడి భయంకరంగా కనిపించసాగింది. వరుసగా అయిదారు దెబ్బలు పడిపోవటం నిశ్చేష్టురాలయి చూస్తూండిపోయింది.

"అమ్మా! నాన్నని చంపేశారు - నాన్నని చంపేశారు" అన్న హరికృష్ణ కేకలు గదంతా మార్మోగిపోయినయ్.

కింద పడిపోయిన మోహన్రావ్‌ని వదిలేసి నరసింహం హరికృష్ణను పట్టుకుని నోరు మూయటానికి ప్రయత్నించాడు. హరికృష్ణ మరింత భయంతో అతని చేతి నుండి తప్పించుకుని ఇంకా గట్టిగా అరుస్తూ బయటికి పరిగెత్తాడు. అతనిని తరుముతూ నరసింహం కూడా పరుగెత్తాడు.

శారద ఒక్కసారిగా స్పృహలోకొచ్చింది. పరుగుతో మోహన్రావ్‌ని చేరుకుని అతని మీద పడి ఏడ్చేయసాగింది. అతనిలో చలనం కన్పించకపోయేసరికి దుఃఖం మరింత ఎక్కువయిపోయింది.

కొద్ది నిమిషాల తర్వాత గది తలుపులు మూసిన చప్పుడు విని వెనక్కు తిరిగి చూసింది.

నరసింహం నిలబడి వున్నాడు.

"శారద! ఇప్పుడింక ఏడ్చినా లాభం లేదు. మోహన్రావ్ చచ్చిపోయాడు. నీ కొడుకుని ఇక్కడకు పంపి అనవసరంగా వాడిని కూడా దూరం చేసుకున్నావు. వాడు భయపడి ఎక్కడికో పారిపోయాడు....."

శారదకు స్పృహ తప్పుతున్నట్లనిపించింది. భర్తతో పాటు చిన్న కొడుకూ దూరమవటం...

"దుర్మార్గుడా! ఇప్పుడే పోలీసుల్ని పిలుచుకొస్తాను" అంది దుఃఖం ఆపుకుంటూ.

"నీ ఇష్టం! మిగిలిన నీ రెండో కొడుకు కూడా నా చేతుల్లో చావాలనుకుంటే ఆ పని చెయ్-" అన్నాడు నరసింహం తాపీగా.

శారద నివ్వెరపోయింది. భయం మళ్ళీ శరీరమంతా పాకింది.

"పోలీసులకు నేనే ఫోన్ చేశాను. కాసేపట్లో వస్తారు. నీ కొడుకు నా దగ్గిర క్షేమంగా పెరగాలనుకుంటే - మోహన్రావ్‌ని చంపిన నేరం నీమీద వేసుకో! మోహన్రావ్ తాగి నిన్ను కొడుతూంటే సహించక రూళ్ళకర్రతో నువ్వే అతని తలమీద కొట్టానని చెప్పు! అలా చెప్పకపోతే నీ రెండో కొడుకు కూడా నీకు దక్కడు. ఆలోచించుకో. కనీసం ఒక వంశాంకురమైనా మిగలాలంటే నువ్వు ఈ నేరాన్ని నీ మీద వేసుకోవాలి" .

శారదకు మళ్ళీ స్పృహతప్పింది.

తిరిగి స్పృహలోకొచ్చేసరికి హస్పిటల్లో ఉంది. ఎదురుగ్గా పోలీస్ ఇనస్పెక్టర్ కూర్చుని ఉన్నాడు.

"ఏం జరిగిందమ్మా? మీ భర్తనెవరు చంపారు?"

శారద కొద్ది క్షణాలు ఆలోచించింది. తను ఏ మాత్రం నిజం చెప్పినా కొడుకు దక్కడు. దాని బదులు తనే జైలుకెళితే....నరసింహం వాడిని జాగ్రత్తగా చూసుకుంటాడేమో!

చిన్న ఆశ.....మాతృప్రేమ పొంగి పొర్లింది. ఆమె చెప్పింది రాసుకుని ఛార్జెస్ ఆమె మీద ఫ్రేమ్ చేయటానికి ఇన్‌స్పెక్టర్ వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ తర్వాత కాసేపటికి నరసింహం వచ్చాడు.

"తెలివిగల పని చేశావు శారదా! ఇంక నువ్వు నిశ్చింతగా ఉండు. నీ కొడుకు నా దగ్గర జమీందార్లా పెరుగుతాడు! కానీ ఒక్క విషయం గుర్తుంచుకో! జరిగిందంతా మనిద్దరి మధ్యే సమాధి అయిపోవాలి! జైల్లో వున్నప్పుడుగానీ, బయటికొచ్చాకగానీ - నీ కొడుకు నా దగ్గరున్నాడన్న విషయం మర్చిపోవాలి! నువ్వు నోరు జారిన మరుక్షణం కృష్ణ నాదగ్గర ప్రాణాలు వదులుతాడు."

కోర్టులో ఎక్కువ రోజులు నిలబడే అవసరం లేకపోయిందామెకు.

జైలు జీవితం ప్రారంభమైపోయింది.

* * * *

ఆలోచనల్లోనుంచి తేరుకున్నాడు నరసింహం. తల విదిలించాడు.

ఆ రోజు శారదమ్మ జైలుకి వెళ్ళగానే మురళిని తన్ని తగలేశాడు. జైల్లోకి వెళ్ళిన శారదమ్మకు తన కొడుకు విషయం భవిష్యత్తులో ముందు ముందు ఏమీ తెలీదనీ, అందువల్ల ఆ కుర్రాడిని పెంచే బాధ్యత, అవసరం తనకు లేవనీ అతడు భావించాడు.

కానీ మురళి ఎంగిలాకుల్లో తింటూ - హాస్టల్‌లో వుండి చదువుకోగలిగే స్థితికి వస్తాడని భావించలేదు. అంత కష్టపడి పైకొచ్చాడంటే - ఎంతపోరా మంచి కుర్రవాడే అనుకున్నాడు. ఇది

మొదటి విషయం.

మురళి తన తల్లిని కలుసుకోలేదు. కలుసుకోనంత కాలం తనకి ఫర్వాలేదు. శారదమ్మ ఎక్కడుందో తనకి తెలీదు. శారదమ్మ భర్తని తను చంపిన విషయం శాశ్వతంగా కప్పబడి పోవాలంటే శారదమ్మని అంతం చేయాలి. ఆ లోపులో ఆమె మురళిని కలుసుకుని జరిగినదంతా చెప్పకూడదు. అలా చేస్తే తనకి మరో శత్రువు ఎక్కువ అవుతాడు. అప్పుడు మురళిని కూడా అడ్డుతొలగించుకోవలసి వస్తుంది. ఇది రెండో విషయం.

అన్నిటికన్నా ముఖ్యమైనదీ, మూడో విషయమూ - రాధ!!!

తన కూతురు చాలా సెంటిమెంటల్. ఇంతకాలం పెళ్ళి చేసుకోనంటూ భీష్మించుకు కూర్చునివుంది. అదృష్టవశాత్తు మురళి తిరిగి తారసపడ్డాడు. ఇప్పుడు తను ఈ పెళ్ళి కాదంటే పూర్తిగా మొదటికే మోసం వచ్చి, తన కూతురు తనకి దక్కకపోవచ్చు.

ఇవన్నీ ఆలోచిస్తే ఈ పెళ్ళి జరగటమే మంచిదనిపిస్తుంది. అప్పుడు తన అల్లుడు - ఆ శారదమ్మ కొడుకు తన కళ్ళముందే వుంటాడు. ఏనాటికో ఒకనాటికి శారదమ్మ బయటపడకపోదు. అప్పటికే ఆవిడ కొడుకు తన అల్లుడిగా మంచి పొజిషన్‌లో వుంటాడు కాబట్టి - ఎప్పుడో ఎన్నో సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన సంఘటనని తవ్వి తియ్యాలని చూస్తే - అప్పుడే ఆవిడ సంగతి చూసుకోవచ్చు.

ఇదంతా ఆలోచించి నరసింహం మురళి రాధల వివాహానికి వప్పుకున్నాడు.

10

రామలింగం, నరసింహం, మురళి సోఫాలో కూర్చునున్నారు. మధ్యలో టీపాయ్ మీద నిశ్చయతాంబూలాలున్నాయి. "ఒకసారి అయిన పెళ్ళికి మళ్ళీ తాంబూలాలేమిటి" అని నరసింహం అంటూండగా ఫోన్ మోగింది మురళి ఫోన్ ఎత్తి"హలో" అన్నాడు.

"గుడ్! పెళ్ళి సెటిల్ అయిందనుకుంటాను" అట్నుంచి వినపడింది.

మురళి మొహం చిట్లించి "ఎవర్నువ్వు" అని అడిగాడు.

"కృష్ణని........ఇంకా వివరంగా చెప్పాలంటే పదేళ్ళక్రితం రాధ మెడలో సూత్రం కట్టిన వాడిని."

మురళి చేతిలోంచి రిసీవర్ అప్రయత్నంగా జారి పడింది.

అంతా చూస్తున్న నరసింహం చప్పున దాన్ని అందుకుని "హలో" అన్నాడు.

"నువ్వు లైన్లోకొచ్చావన్నమాట! గుడ్........నరసింహం! జాగ్రత్తగా విను.....నువ్వు బాగానే పథకం వేశావు గానీ.....ఇప్పుడు నేను రంగంలోకి దిగుతున్నాను. నీ పాపం బ్రద్దలు చేస్తాను."

"ఎవర్నువ్వు" కోపంగా అరిచాడు నరసింహం.

"నేనెవరో కావాలా! అయితే జాగ్రత్తగా విను. శారదమ్మ కొడుకుని--" రిసీవర్ పెట్టేసిన చప్పుడు వినిపించింది.

రామలింగం.

"ఎవడో - ఇడియట్" అన్నాడు నరసింహం కోలుకుని.

"వాడు ఇడియట్ కాదు మామయ్యా" అంటూ ఏదో చెప్పబోయాడు మురళీకృష్ణ.

"ష్!" అన్నాడు నరసింహం అతనిని వారిస్తూ.

"బావా, మరి నాకిక శెలవా?" లేచి నిలబడ్డాడు రామలింగం.

"మంచిది రామలింగం!"

రామలింగం గేటు దాటగానే మురళీకృష్ణ ఆత్రుతగా నరసింహం దగ్గరకొచ్చి కూర్చున్నాడు.

"ఆ ఫోన్ చేసినవాడెవడో అచ్చం నా పోలికలే మామయ్యా! చాలా రోజుల్నుంచి నాలాగా నటిస్తూ నన్ను చాలా తిప్పలు పెడుతున్నాడు. అదివరకోసారి చెప్తే కొట్టి పారేశారు - పోలీస్‌స్టేషన్‌లో."

నరసింహం కొద్ది క్షణాలు నిశ్శబ్దంగా ఉండిపోయాడు.

తరువాత ఏదో నిర్ణయించుకున్నట్లు తలూపుతూ "ఇదంతా ఎవడో కావాలని తమాషా చేస్తున్నాడులే! నువ్వేం పట్టించుకోకు! ఇద్దరికీ ఒకే పోలికలుండటానికి ఇదేమైనా సినిమానా?"

మురళీకృష్ణ చిరాకు పడ్డాడు "అబ్బా - నా మాట వినండి! వాడు అచ్చం నాలాగానే ఉన్నాడనడానికి ఎన్నో ఋజువులు కనిపించాయ్. ఇదివరకయితే హోటల్లోనూ, బార్బర్ షాపుల్లోనే వేషాలేశాడు. ఇప్పుడు ఏకంగా నా రాధకే ఎసరు పెడుతున్నాడు. ఫోన్లో ఏమన్నాడో తెలుసా? చిన్నప్పుడు రాధ మెడలో వాడే తాళికట్టాడుట - నేను కాదట."

నరసింహం లేచి మురళి దగ్గరకొచ్చి ఆప్యాయంగా భుజం తట్టాడు "వాడి విషయమేమిటో నేను తేల్చుకుంటానులే! నువ్వు గాభరా పడకు"

కాని ఆ విషయం అంత సులభంగా తేలలేదు.